

Sygn. akt I C 76/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Emilia Racięcka

Protokolant: stażysta Paulina Wilińska

po rozpoznaniu w dniu 5 września 2018 roku w Łodzi

sprawy z powództwa R. W., D. W., J. W., W. D., P. D., G. W.

przeciwko Gminie M. Ł.

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli , ewentualnie o zapłatę:

1. oddała powództwo w zakresie roszczenia podstawowego i ewentualnego;
2. nie obciąża powodów obowiązkiem zwrotu na rzecz pozwanego kosztów procesu.

Sygn. akt I C 76/17

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 19 stycznia 2017 roku, skierowanym przeciwko Gminie M. Ł., powodowie R. W. , D. W., J. W. oraz małoletni W. D., P. D. i G. W. wnieśli „skargę” na przewlekłość i nie wykonanie wyroku z dnia 17 lipca 2015 roku w sprawie sygn. akt VIII C 243/15 i wnosili o „zasądzenie grzywny od Organu” , który poprzez swoją opieszałość naraził ich na straty materialne.

/pozew k. 3/

W piśmie z dnia 31 stycznia 2017 roku powodowie sprecyzowali, że wnoszą o wypłatę odszkodowania w kwocie 60 .000 złotych.

/pismo k. 15/

Postanowieniem z dnia 20 lutego 2017 roku powodowie zwolnieni zostali od kosztów sądowych w całości.

/postanowienie k. 26/

W odpowiedzi na pozew Gmina Ł. wniosła o oddalenie powództwa, zasądzenie od powodów zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazano, że powodowie zajmują lokal, który jest w istocie lokalem socjalnym i w związku z tym ich potrzeby mieszkaniowe są zaspokojone. Nadto powodom nie przysługują żadne roszczenia wynikające ze stosunku najmu, ponieważ od 2012 roku nie są najemcami lokalu. Strona pozwana podniosła także zarzut przedawnienia wszelkich roszczeń odszkodowawczych związanych ze stanem lokalu.

/odpowiedź na pozew k. 30-34/

Na rozprawie w dniu 22 maja 2017 roku powodowie sprecyzowali roszczenie, w ten sposób że wnieśli o nakazanie wykonania wyroku eksmisyjnego, bądź zasądzenie odszkodowania za niewykonanie tego wyroku w kwocie 60.000 złotych. Sprecyzowali, że odszkodowanie dotyczy złego stanu technicznego lokalu, w którym zamieszkują, w związku z czym ponoszą straty w postaci butwiejącej odzieży, żywności, mebli, nadto podnieśli zły stan instalacji kominowej.

Nie zgłaszali wniosków dowodowych.

/protokół elektroniczny wraz z protokołem skróconym k. 81-84/

Do zamknięcia rozprawy strony pozostały przy swoich stanowiskach.

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

W dniu 16 sierpnia 2011 roku zawarta została pomiędzy miastem Ł. a R. W. umowa najmu lokalu socjalnego numer (...) położonego w Ł. przy O. 3, na czas oznaczony do dnia 10 sierpnia 2012 roku. Lokal usytuowany był na parterze budynku, ma 25,21 metra kwadratowego powierzchni. Najemca zobowiązał się uiszczać czynsz za lokal i ponosić zaliczkowe świadczenia związane z eksploatacją lokalu.

Zgodnie z ustępem 2.2 umowy najemcę obciążała naprawa i konserwacja: (między innymi) podłóg, posadzek, wykładzin, okien, drzwi, wbudowanych mebli łącznie z ich wymianą, trzonów kuchennych, kuchni, grzejników, wanien, brodzików, umywalk, zlewów, wyposażenia technicznego lokalu, osprzętu i zabezpieczeń instalacji elektrycznej, etażowego centralnego ogrzewania, innych elementów wyposażenia lokalu i pomieszczeń przynależnych poprzez: malowanie lub tapetowanie oraz naprawę uszkodzonych tynków, ścian i sufitów, malowanie drzwi i okien od strony wewnętrznej, wbudowanych mebli, urządzeń kuchennych, sanitarnych, grzewczych w celu ich zabezpieczenia przed korozją.

Wraz z umową strony podpisały protokół zdawczo – odbiorczy lokalu, w którym opisano jego stan techniczny. W protokole znajduje się własnoręcznie sporządzone oświadczenie R. W., że zna stan techniczny lokalu i go akceptuje.

/umowa k. 44-48, protokół k. 40-43/

W skierowaniu do zawarcia umowy najmu jako osoba z którą R. W. miał zamieszkiwać w lokalu był syn J. W..

Po wygaśnięciu umowy, w dniu 16 sierpnia 2012 roku, R. W. złożył formularz wniosku o przedłużenie umowy najmu. Wówczas jego sytuacja rodzinna uległa zmianie, a w lokalu zamieszkiwało 5 osób. Pomimo zawartej we wniosku informacji o konieczności przedstawienia zaświadczeń o wysokości dochodów za ostatnie 3 miesiące wszystkich członków gospodarstwa domowego, do wniosku zostały dołączone dokumenty potwierdzające wysokość wyłącznie dochodów R. W.. Po uzupełnieniu dokumentacji, pismem z dnia 20 września 2012 roku wniosek rozpatrzony został negatywnie z uwagi na przekroczenie kryterium dochodowego dającego podstawę do przedłużenia umowy najmu na lokal socjalny na kolejny okres. Analiza sytuacji dochodowej wykazała, że uzyskiwany dochód na jedną osobę w rodzinie wynosił wówczas !.350,31 złotych miesięcznie, a obowiązujące wówczas kryterium dochodowe warunkujące możliwość zawarcia umowy na lokal socjalny nie mogło przekraczać kwoty 479,51 złotych miesięcznie w gospodarstwie wieloosobowym.

/pismo k. 59, 60/

Do sierpnia 2012 roku uiszczano czynsz za lokal. Na kwiecień 2017 roku zadłużenie z tytułu bezumownego zajmowania lokalu wynosiło 15.561,39 złotych.

/kartoteka finansowa k. 73-80/

W dniu 14 września 2012 roku R. W. i D. D. (obecnie W.) zawarli związek małżeński.

/kopia aktu stanu cywilnego k. 65/

W dniu 2 stycznia 2013 roku została sporządzona opinia z wyników przeprowadzonych oględzin – ekspertyzy urządzeń kominowo – grzewczych w lokalu nr (...) przy O. 3 , w której stwierdzono, że kanał dymowy z podłączeniem pieca węglowego jest nieuszczelnny – należy uszczelnić na całej długości masą uszczelniającą, zadekować przy podłodze i zamontować drzwiczki do usuwania sadzy. Na dachu kanał posiada nieprawidłowy wylot boczny (...), w lokalu należy wymienić rurę podłączeniową (...).

Pismem z dnia 3 stycznia 2014 roku zwrócono się do powoda R. W. o udostępnienie lokalu do wykonania koniecznych prac w terminie uzgodnionym z zakładem kominiarskim oraz o usytuowanie pieca i wymianę rury zapiecowej zgodnie z zaleceniami kominiarza.

/opinia k. 61, pismo k.62/

Do sierpnia 2012 roku uiszczano czynsz za lokal.

/dokumentacja fotograficzna k. 66/

Wyrokiem częściowo zaocznym (względem J. W.) z dnia 17 lipca 2015 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi w sprawie sygn. akt VIII C 243/15 nakazał pozwanym R. W., D. W., J. W., G. W., W. D., P. D. opróżnienie lokalu mieszkalnego numer (...) położonego w Ł. przy ulicy (...) oraz nakazał wstrzymanie eksmisji do czasu złożenia pozwanym oferty zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego.

W pozwie w sprawie o eksmisję podniesiono, że w dniu 16 sierpnia 2011 roku powód zawarł z pozwanym R. W. umowę najmu lokalu numer (...) położonego w Ł. przy ulicy (...). Umowa zawarta była na czas określony do dnia 10 sierpnia 2012 roku. Przez okres trwania umowy pozwani nie uiszczali należnych opłat czynszowych, a po upływie okresu obowiązywania umowy pozwani lokalu nie opuścili, nie płacili też odszkodowania za bezumowne korzystanie z lokalu.

/akta VIII C 243/15 wyrok k. 49/

Podłoga w lokalu znajduje się około 24 cm niżej od poziomu terenu posesji przy wejściu do budynku.

Przestawny piec grzewczy ustawiony w pokoju, podłączony jest do kanału dymowego w ścianie blaszaną rurą o długości 3,40 m. W lokalu brak wentylacji grawitacyjnej.

Mimo okładzin ścian zewnętrznych na płytach kartonowo – gipsowo kartonowych w pomieszczeniu w pokoju przy podłodze na wysokości około 1 m, a także we wnęce podokiennej i na ościeżnicach okiennych występuje wilgoć – zagrzybienie.

Zawilgocenia ścian zewnętrznych występują także w pozostałych pomieszczeniach.

Pęknięcia ścian są niewielkie i nie stwarzają zagrożenia.

Wady techniczne lokalu to:

- a. wadliwe ukształtowanie terenu posesji, bowiem spadek terenu jest w kierunku budynku, co powoduje że wody opadowe kierowane są na ściany budynku, które od strony podwórza otaczają lokal nr (...);
- b. nieuszczelne rury spustowe deszczowe z pokrycia dachu, którymi wody opadowe wylewają się i zalewają ściany budynku powodując ich zawilgocenie;
- c. bezpośrednio przy budynku występują znaczne zagłębienia – nierówności terenu, w których tworzą się siedliska wód opadowych powodujące zawilgocenia ścian;

d. brak widocznej izolacji poziomej ścian oddzielającej fundamenty od ścian parteru budynku, jeżeli nawet jest izolacja, to jest ona nieskuteczna, bowiem teren posesji wzdłuż budynku jest wyżej od izolacji, co powoduje zawilgocenie ścian.

Opisane wady powodują, że nie są spełnione warunki wynikające z Rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. nr 75, poz. 690 z 2002 roku z późniejszymi zmianami).

Poziom podłogo w lokalu jest o około 24 cm niższy od poziomu terenu przy budynku, co jest niezgodne z § 73 Rozporządzenia.

Brak odprowadzania ścieków – wymóg § 47 Rozporządzenia.

Brak wentylacji grawitacyjnej w pomieszczeniu kuchni – wymóg § 51 Rozporządzenia.

Nieprawidłowe podłączenie pieca grzewczego.

Lokal nie nadaje się do zamieszkania. Wady w postaci: braku wentylacji grawitacyjnej, nieprawidłowego podłączenia pieca, wilgoci – zagrzybienia – stanowią zagrożenie dla bezpieczeństwa dla osób i mienia osób w nim przebywających.

Na zły stan techniczny budynku w pierwszej kolejności wpływa zły stan techniczny budynku – ścian budynku.

Brak izolacji poziomej ścian zewnętrznych, lub jej nieskuteczność spowodowana między innymi poziomem nawierzchni terenu przy budynku od izolacji poziomej nad fundamentami, powoduje zawilgocenie ścian wpływające na zawilgocenie elementów budowlanych lokalu.

Nieszczelności obróbek blacharskich budynku, spadek terenu w kierunku budynku powodują napływ wód opadowych i zawilgocenie, a w konsekwencji zagrzybienie.

Pozostałe wady techniczne wynikają z wadliwych rozwiązań technicznych budynku, które są częstym zjawiskiem w budynkach wzniesionych przed kilkudziesięciami laty.

Żadna z opisanych wad nie została spowodowana działaniem lub brakiem działania powodów.

/opinia biegłego k 93-105, 147-159/

W czasie kontroli budynku w ramach 5 letniej okresowej kontroli stanu technicznego budynku, przeprowadzonej w dniu 26 czerwca 2017 roku stwierdzono:

-prace do wykonania jako pilne:

a. wykonać remont dachu; wymienić zużyte technicznie fragmenty więźby dachowej i pokrycia; wykonać impregnację więźby dachowej zabezpieczającą przez korozją biologiczną;

b. wykonać remont kominów; odbić odpajające się tynki od elewacji;

c. wykonać naprawę stopnic schodów drewnianych i uzupełnić ubytki w stopniach z lastyka;

d. zlecić wykonanie ekspertyzy pęknięć ścian wewnętrznych i zewnętrznych budynku;

-prace do wykonania w okresie jednego roku:

a. uzupełnić ubytki tynków;

b. wymienić zużyte technicznie drzwi;

c. wykonać izolację poziomą i pionową ścian fundamentowych np. metodą iniekcji;

d. wykonać remont klatki schodowej;

e. wykonać pielęgnację zieleni i wyrównanie terenu podwórza;

/protokół k. 116-122/

Mieszkanie w 2011 roku było odświeżone, wybialkowane, wymieniona była instalacja elektryczna, położona cienka wykładzina na podłogę. Były również wymienione okna na plastikowe. W trakcie użytkowania ujawniły się wady tego lokalu - wilgoć. Powodowie stosowali różne preparaty przeciw wilgoci, ale to nie pomogło.

Powodowie żądają zasądzenia po 10 000 zł na rzecz każdego z nich tytułem odszkodowania. Ta kwota bierze się stąd, że nie ma takiej rzeczy, która w tym lokalu nie byłaby przez nich wymieniona. W lokalu jest taka wilgoć, że sprzęty, meble, odzież, obuwie jest zniszczone.

Te 10 000 zł to jest taka globalna kwota, która odzwierciedla wartość zniszczonych rzeczy.

Powodowie nie dysponują rachunkami za zakup mebli, łóżek. Za żywność są faktury.

Syn powoda miał komputer warty 3600zł. Rodzina wyjechała na urlop i po włączeniu komputer prawie eksplodował z wilgoci. Obecna rogówka była kupiona jako nowa. Ma dwa lata, a już się rozsypuje. To jest już trzecie łóżko.

Buty dla córki zostawione na półce obrosły mchem. Ubrania w szafkach śmierdzą. Wszystko śmierdzi grzybem. Rok temu powód malował mieszkanie farbami antygrzybicznymi D.. Kosztowały one 170 zł za 2,5 kg. Zużył ok. trzy pojemniki.

Rodzina W. nadal mieszka w tym samym lokalu nie ponosząc od 2012 roku żadnych kosztów utrzymania tego lokalu.

D. W. jest pracownikiem socjalnym i opiekunem osób niepełnosprawnych. Nie pracuje. Ma niepełnosprawne dziecko - syna P.. P. choruje na fenyloketonurię i ma wysoko specjalistyczne jedzenie, które butwieje w szafkach. D. W. dostaje zasiłek rodzinny, alimenty na P. i W., którzy są jej synami z pierwszego małżeństwa. Zasiłek rodzinny wynosi 700 zł, alimenty 900 zł, świadczenie wychowawcze na wszystkie dzieci to 1500zł - 500+. Na P. świadczenie pielęgnacyjne wynosi 1.407 zł, a zasiłek pielęgnacyjny 153 zł. P. ma 11 lat.

R. W. z zawodu jest kucharzem. Pracuje dorywczo, od czasu do czasu. Zarabia średnio 500 zł miesięcznie. Ma trzecią grupę inwalidzką, dożywotnio, z ogólnego stanu zdrowia. Nie ma renty, bo nie miał wypracowanych lat. Ostatnio był zatrudniony w 1994r. ZUS uznaje go za zdrowego i zdolnego do pracy. R. W. nie otrzymuje żadnego zasiłku ani świadczenia.

W latach 2011-2013 R. W. pracował w Anglii. Zarobki z Anglii przesyłał na życie rodziny. Sam w Anglii też się utrzymywał. Był tam zatrudniony w charakterze pomocy kucharza. Po powrocie przedstawił dokumenty w urzędzie dotyczące dochodów i sytuacji finansowej. Urzędnik zliczył wszystkie dochody, zasiłki i stwierdzono, że powód może sobie znaleźć mieszkanie na wolnym rynku.

Powodowie chcieli orzeczenia eksmisji i chcieli dostać lokal socjalny. Przestali świadomie płacić za lokal i nie zamierzają tego robić w przyszłości.

Zdaniem powoda w tym kraju mieszkania daje się wszystkim. Powód nie jestem ani „żulem”, ani pijakiem, ani narkomanem. W. stanowią normalną rodzinę. Powód nie rozumie dlaczego miałby „pałętać się” po Polsce, brać kredyty. Skoro innym się daje, to powodom też się należy. Te 10 000 zł na każdego powoda to ogólna strata jaką ponoszą.

/przesłuchanie stron protokołów elektroniczny i skrócony k. 183-185 w związku z k. 181-184/

Stan faktyczny sprawy był zasadniczo bezsporny. Stan techniczny lokalu Sąd ustalił w oparciu o wnioski opinii biegłego, która jest rzetelna, spójna i pełna. Żadna strona jej nie zakwestionowała.

Pozostała ocena dowodów połączona zostanie z rozważaniami prawnymi.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Roszczenie podstawowe powodów ani ewentualne nie zasługuje na uwzględnienie.

Jak Sąd zinterpretował, powodowie żądając wykonania wyroku eksmisyjnego w zakresie złożenia oferty najmu lokalu socjalnego żądali w istocie zobowiązania strony przeciwnej do zawarcia z nimi takiej umowy, a zatem żądali zobowiązania pozwanego do złożenia oświadczenia woli.

Zgodnie z art. 64 kc prawomocne orzeczenie sądu stwierdzające obowiązek danej osoby do złożenia oznaczonego oświadczenia woli, zastępuje to oświadczenie.

Jeżeli osoba obowiązana do złożenia oznaczonego oświadczenia woli uchyla się od jego złożenia, podmiot, któremu oświadczenie to ma być złożone, może wystąpić do sądu z żądaniem wydania orzeczenia zastępującego to oświadczenie.

Żądanie wydania przez sąd orzeczenia na podstawie komentowanego przepisu będzie uzasadnione, jeśli istnieje obowiązek prawny złożenia oświadczenia woli oraz oświadczenie to jest oznaczone, co oznacza, że możliwe jest zrekonstruowanie jego treści.

Artykuł 64 kc nie stanowi samodzielnej podstawy obowiązku złożenia oświadczenia woli. Obowiązek taki wynikać musi z czynności prawnej (np. umowy przedwstępnej) lub ustawy.

Zgodnie z USTAWĄ O OCHRONIE PRAW LOKATORÓW, MIESZKANIOWYM ZASOBIE GMINY I O ZMIANIE KODEKSU CYWILNEGO z dnia 21 czerwca 2001 r. (Dz.U. Nr 71, poz. 733, tj. z dnia 7 czerwca 2018 r. Dz.U. z 2018 r. poz. 1234), a konkretnie jej art. 14 ust. 1 w wyroku nakazującym opróżnienie lokalu sąd orzeka o uprawnieniu do otrzymania lokalu socjalnego bądź o braku takiego uprawnienia wobec osób, których nakaz dotyczy. Obowiązek zapewnienia lokalu socjalnego ciąży na gminie właściwej ze względu na miejsce położenia lokalu podlegającego opróżnieniu.

Orzekając o prawie do lokalu socjalnego, sąd stwierdza, że uprawnienie takie przysługuje. Orzeczenie sądu w tym przedmiocie ma charakter deklaratoryjny, nie zaś konstytutywny (por. wyr. TK z 18.2.1997 r., K 16/96, OTK 1997, Nr 1, poz. 5, pkt III.2 uzasadnienia, gdzie TK mówi o "stwierdzeniu" prawa do lokalu socjalnego). Wynika to ze zmiennego charakteru przesłanek orzeczenia o uprawnieniu do lokalu socjalnego, który sprawia, że nie można wykluczyć dezaktualizacji tych przesłanek po wydaniu orzeczenia stwierdzającego uprawnienie do lokalu socjalnego. Przy założeniu, że orzeczenie o uprawnieniu do lokalu socjalnego miałoby charakter konstytutywny, późniejsza zmiana okoliczności, które legły u podstaw orzeczenia o przysługiwaniu uprawnienia do lokalu socjalnego, nie miałyby znaczenia i uniemożliwiłaby stwierdzenie w drodze orzeczenia sądowego, iż prawo do lokalu socjalnego określonym osobom już nie przysługuje (zob. uchw. SN z 19.9.2000 r., III CZP 30/00, OSNC 2001, Nr 2, poz. 24; zob. też uzasadnienie uchw. SN z 17.6.2003 r., III CZP 41/03, OSNC 2004, Nr 7–8, poz. 105).

Obowiązek gminy aktualizuje się z dniem uprawomocnienia się orzeczenia nakazującego opróżnienie lokalu i przyznającego eksmitemowanemu uprawnienie do lokalu socjalnego. Po uprawomocnieniu się takiego orzeczenia nie są już wymagane żadne dalsze czynności ze strony eksmitemowanego ani właściciela lokalu, w szczególności wzywianie gminy do wykonania tego obowiązku. Gmina z własnej inicjatywy powinna złożyć ofertę zawarcia umowy najmu lokalu

socjalnego. Obowiązek gminy ma bowiem charakter publicznoprawny i jest formą realizacji zadań publicznych przez jednostki samorządu terytorialnego.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania kategorycznie stwierdzić należy, że orzeczenie zawarte w wyroku eksmisyjnym dotyczące uprawnienia do lokalu socjalnego, ze względu na jego deklaratoryjny charakter i cel (przeciwdziałanie bezdomności) i jednocześnie brak konkretyzacji, nie może być przedmiotem orzeczenia w trybie art. 64 kc. Z tego względu powództwo nie mogło być uwzględnione.

Przechodząc do roszczeń odszkodowawczych wskazać należy co następuje.

W ocenie Sądu powodowie nie wywodzą swoich roszczeń z umowy najmu i rozważania na temat przedawnienia ich roszczeń w tym zakresie są bezprzedmiotowe.

Za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej ponosi odpowiedzialność Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego lub inna osoba prawna wykonująca tę władzę z mocy prawa (art. 417 § 1 kc).

Podstawową zasadą odpowiedzialności jednostki samorządu terytorialnego jest zasada niezgodności z prawem. Konstrukcja art. 417 kc oparta jest na ogólnej formule deliktu. Przesłanki odpowiedzialności w świetle komentowanego przepisu są następujące:

- 1) szkoda;
- 2) szkoda ta musi być wyrządzona przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej (w sferze imperium);
- 3) istnienie normalnego, adekwatnego związku przyczynowego między działaniem lub zaniechaniem przy wykonywaniu władzy a powstaniem szkody (art. 361 KC) (por. uchw. SN z 15.5.2013 r., III CZP 23/13, OSNC 2013, Nr 11, poz. 122; wyr. SA w Białymstoku z 4.11.2015 r., I ACa 310/15, Legalis; Z. Banaszczyk, w: Pietrzykowski, Komentarz, t. I, 2015, s. 1368, Nb 30).

Znaczenie przypisywane pojęciu związku przyczynowego oraz szkody na tle komentowanego przepisu nie odbiega od znaczenia tych terminów na tle odpowiedzialności za czyny niedozwolone (art. 361 kc). Jednostki samorządu terytorialnego ponoszą odpowiedzialność tylko za normalne następstwa swoich działań i zaniechań. Kompensacja szkody obejmuje poniesione straty (damnum emergens) oraz utracone korzyści (lucrum cessans).

Zgodnie jednak z treścią art. 6 kc i 232 kpc powodowie zobowiązani byli do wykazania istnienia i zakresu szkody. W ocenie Sądu obowiązkowi temu nie podolali. Do pozwu nie zostały dołączone żadne dokumenty, z których wynikałby zakres poniesionej szkody. Nie została też ona w żaden sposób sprecyzowana i wyliczona. Mimo iż powodowie byli na tę okoliczność przesłuchiwani, nie potrafili w żaden sposób wskazać co składa się na dochodzoną przez każdego z nich kwoty 10.000 złotych ogólnie tłumacząc, że na tę kwotę składa się wartość zniszczonych mebli, odzieży i żywności.

Sąd nie neguje przy tym, że stan lokalu jest bardzo zły, że panuje w nim wilgoć i ruchomości powodów ulegają zniszczeniu. W postępowaniu przed Sądem trzeba wykazać jednak konkretne zniszczenia, uszkodzenia, uszczerbki, udowodnić je, a także wskazać moment ich wystąpienia i ich wartość. Ogóle stwierdzenie, że dochodzi się kwoty globalnej, nie może stanowić podstawy uwzględnienia roszczeń. Z tego względu, bez rozpatrywania dalszych przesłanek odpowiedzialności Gminy, wskazać należy, że roszczenie nie mogło zostać uwzględnione.

Sąd zważył na trudną sytuację rodzinną, mieszkaniową powodów i na podstawie art. 102 kpc nie obciążył ich obowiązkiem zwrotu pozwanemu kosztów procesu, mimo że przegrali sprawę w całości.